Основними зонами такого простору можуть бути:

- зона «онлайн» бібліотеки;
- зона мультимедійного навчання;
- зона комп'ютерних навчальних курсів (сучасна назва CBTS) і довідників, що дозволяють користувачеві пройти через серію презентацій, тематичного тексту і пов'язаних з ним ілюстрацій у різних форматах представлення інформації; сюди також можна віднести зону медіа-конвергенції (стрімко змінюваний навчальний курс дисциплін, який викладається в університетах по всьому світу) [3];
- художня зона, де представлені художні твори з елементами навчання;
- зона мультимедійних (інтерактивних) ігор (такі ігри, в яких гравець взаємодіє з віртуальним середовищем, що побудовано комп'ютером);
- спортивна зона, де відбуватимуться віртуальні лікувальні спортивні заняття (ЛФК), для груп людей, що проходять реабілітацію;
- зона перегляду фільмів та презентацій.

Апробація і впровадження результатів дослідження: дослідження та аналіз мультимедійного простору в медичних та реабілітаційних закладах будуть використані в подальшій курсовій роботі та представлені у доповіді на науково-практичній конференції «Архітектура та екологія».

Висновки. Впровадження мультимедійних вільних просторів в архітектурно-планувальне рішення медичних та реабілітаційних закладів є актуальною темою сьогодення. Подібні середовища забезпечать комфортне перебування пацієнтів та реабілітантів на лікуванні, незважаючи на віддаленість від звичайного життя. Мультимедійний простір медичних та реабілітаційних закладів складається з певних функціональних зон, в яких відбуваються відповідні мультимедійні процеси. Отже, функціонально спроектований медійний простір може позитивно вплинути на загальний стан пацієнтів та комфортність їх перебування в медичних та реабілітаційних закладах.

Список використаних джерел

1. Белова А.Н., Щепетова О.Н. Шкалы, тесты и опросники в медицинской реабилитации. – М.: Антидор, 2002. – 440 с.

2. Будинки і споруди. Заклади охорони здоров'я. ДБН В.2.2-10-2001.

3. Молянинова О. Г. Мультимедиа в образовании (теоретические основы и методика использования): монография / О. Г. Молянинова. – Красноярск: Издательство: КрасГУ, 2009. – 300 с.

УДК 72.01(043.2)

ЗАЛУЧЕННЯ ПРИРОДНИХ ЕЛЕМЕНТІВ МІСТА БЕРЕЖАНИ У ФОРМУВАННІ ЙОГО ЕКОЛОГО-РЕКРЕАЦІЙНОГО СЕРЕДОВИЩА

Є.О. Запунна, аспірант

Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

Актуальність теми доповіді. Із поступовим витісненням природних компонентів з містобудівного середовища, що пов'язане зі швидкими темпами урбанізації людство спрямовує багато зусиль якщо не на реабілітацію існую-

чої екологічної ситуації, то хоча б на її стабілізацію. Екологічність міського простору стає пріоритетом №1, відповідно до концепції сталого розвитку поселень, особливо історичних [1, с. 174-177]. Малі міста з точки зору комфортності проживання та екології довкілля мають перевагу над поселеннями більших розмірів, що зумовлено їх компактністю. Вдале, зазвичай (центричне) місце розташування, робить озеленені осередки рекреації рівнодоступними для відвідування городян, їх площа є оптимальною для населеного пункту з невеликою чисельністю населення, а їх мальовничий природний ландшафт найбільше зберіг риси автентичності. Одним з таких поселень є Бережани.

Місто Бережани має надзвичайно цікаву історію, що відображається у архітектурних формах та просторово-планувальних особливостях вуличного трасування, ландшафтної організації місцевості. Перша згадка датується 1375 р., у 1530 р. поселенню надається магдебурзьке право. З 2001 р., згідно з постановою Кабінету Міністрів №1508 в місті створюється державний історико-архітектурний заповідник, а особливому охоронному статусу, згідно науково-дослідної діяльності того часу, підлягають 6 пам'яток архітектури: замковий комплекс, ратуша, магістрат, будівля «Рідної школи», Вірменський костьол та будинок №4 по вулиці Вірменській. За підрахунками науковців в місті нараховується близько 125 пам'яток архітектури, що переважно знаходяться в центральній частині міста [2, с. 42]. Історична забудова сукупно з компонентами природного каркасу, впливають на репрезентативні якості та екологічність міського простору, які створюють унікальний образ міста. Саме тому їх збереженню та оновленню приділяється увага.

Мета (ідея) доповіді - полягає у висвітленні ефективних прийомів до гуманізації та осучаснення природного каркасу досліджуваного міста. Такі перетворення сприятимуть цілісному взаємозв'язку просторово-планувальної композиції міста з його природним оточенням.

Основні результати дослідження. В Бережанах знаходяться два потенційні об'єкти природно-рекреаційного профілю, які, на нашу думку, потребують інтенсифікації у формуванні соціально-активних просторів, та створенні привабливого естетичного образу. Йдеться про Бережанський став (згадується з 1487 р.) та замковий парк. Відповідно до історичних джерел, став відповідав такій функції в першій третині XX ст., тут проходили різноманітні літні та зимові види спорту [3]. Наразі на його території перебуває орнітологічний заказник «Кашталівка». Окрім факту проживання великої популяції птахів стан водного простору неможна назвати задовільним. Став місцями заболочений, берегова лінія прихована за густою недоглянутою рослинністю, занедбані елементи колишнього благоустрою та відсутність сучасного оздоблення сукупно створюють прикру картину сьогодення.

Паркова зона Бережанського замку наповнена невибагливим благоустроєм, розташованим хаотично (лави, смітники, інформаційне табло). На території парку розміщені кафе, бар, дитячий майданчик, літня сцена, загальна стилістика яких не вписується в цілісну картину сприйняття. Паркове мощення або відсутнє або перебуває в дуже не репрезентабельному стані. Дещо збагачує колористичне сприйняття залишків фортифікації висадка квіткових рос-

лин, проте і в цьому загалом не вбачаємо високої естетичної цінності. Означені положення є лише частковим представленням того кола різнопланових проблем, характерних для природних компонентів міста. Проте вони дають змогу сформувати деякі підходи до гуманізації та осучаснення рекреаційних територій. Їх можна умовно розділити на дві групи: інструменти естетизації і створення гармонійного рекреаційного фону, та реабілітації з метою екологічного оздоровлення території. До першої групи відносимо такі заходи: збагачення асортименту зелених насаджень, осучаснення елементів благоустрою та дотримання екологічності паркових меблів, створення якісного дорожнього паркового покриття, влаштування інформаційно-пізнавальних табло тощо. До другої: розчистка берегової лінії водойми, догляд за всіма видами рослинності, вирубка пошкоджених та старих дерев, максимально ефективне використання ґрунтового покриву (збільшення площі газонів, квітників за рахунок зменшення паркових доріжок, в місцях де вони потрібні в меншому обсязі або не потрібні).

Висновки. Встановлено перспективні об'єкти природно-рекреаційних компонентів досліджуваного міста та проаналізовано основні проблемні ділянки їх сучасного стану. Сформовано підходи до перетворення природно-рекреаційних територій поселення. Запропоновано низку заходів по вдосконаленню їх предметно-просторового наповнення, що є першим етапом у створенні цілісного соціально-активного простору та формуванні комфортного середовища проживання населення.

Список використаних джерел

1. Посацький Б. Простір міста і міська культура (на зламі XX–XXI ст.): монографія / Б.С. Посацький; Нац. ун-т «Львівська політехніка». – Львів: Львівська політехніка, 2007. – 207 с

2. Бевз М. Завдання регенерації урбаністично-архітектурного комплексу міста Бережан // Архітектурний вісник. – 2002. – №2. – С. 38–44.

3. Бережанський став. Бережанська районна державна адміністрація [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.oda.te.gov.ua/berezhanska /ua/publication/content/3267.htm

УДК 711:271(043.2)

РЕЦИКЛІНГ У ФОРМУВАННІ АРХІТЕКТУРНОГО СЕРЕДОВИЩА

Н.О. Зубченко, аспірант

Київський національний університет будівництва і архітектури, м. Київ, Україна

Актуальність теми доповіді. Проблема відходів з'явилася ще тоді, коли людина почала вести осілий спосіб життя, і супроводжує людство до наших часів. Однак у середині XX століття ситуація в розвинених країнах різко загострилася. Сучасна цивілізація породила людину з «психологією одноразовості». До того ж, у повсякденний побут жителя розвинених країн широким потоком ринули вироби з полімерів, які, на відміну від більшості традиційних матеріалів, розкладаються сотнями років.

Полігонне поховання та спалювання сміття є екологічно небезпечними.